

SZTANDAR, NAUKA, DUCH

Kilka ostatnich październikowych dni było dla Służby Więziennej czasem świętowania, prezentowania opinii publicznej własnego dorobku oraz poczucia dumy z codziennego trudu. 29 października na opolskim rynku poświęcono sztandary OISW w Opolu oraz Zarządu Głównego i Międzyzakładowej Organizacji Niezależnych Związków Zawodowych Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. W dniu następnym na Uniwersytecie Opolskim odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa związana z obchodami 90-lecia polskiego więziennictwa pod patronatem Ministra sprawiedliwości prof. dr. hab. Zbigniewa Cwiąkalskiego. Podczas konferencji zaprezentowano Księgę Jubileuszową wydaną dzięki współpracy czynnika naukowego i związkowego.

SZTANDARY

Środowa uroczystość rozpoczęła się mszą św. w Katedrze Podwyższenia Krzyża Świętego koncelebrowaną przez bp Pawła Stobrawę, w której udział wzięli Wiceminister Sprawiedliwości Marian Cichosz, Dyrektor Generalny Służby Więziennej gen. Jacek Pomiankiewicz, Przewodniczący ZG NSZZ F i PW Bronisław Ogonek - Obierzyński, przedstawiciele świata polityki, nauki i bratnich związków zawodowych służb mundurowych oraz funkcjonariusze Służby Więziennej z całej Polski. Sztandary, było ich trzy: Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Opolu, Zarządu Głównego i Międzyzakładowej Organizacji NSZZ F i PW, oczekiwały w centralnym punkcie opolskiego rynku na akt poświęcenia i wręczenia ich prawowitym ich posiadaczom. Po uroczystej mszy św. zaproszeni goście oraz licznie przybyli funkcjonariusze utworzyli zwarty szyk wokół placu pod opolskim ratuszem. W takt marsza wojskowej orkiestry, na rynek krokiem defiladowym wkraczały kolejne poczty sztandarowe oraz kompania honorowa COSSW z Kalisza. Sztandary zostały poświęcone przez bp Pawła Stobrawę, a następnie fundatorzy wbijali symboliczne gwoździe w drzewce poszczególnych sztandarów i dokonywali wpisów do ksiąg pamiątkowych. Po tych zabiegach Wiceminister Sprawiedliwości Marian Cichosz wręczył poświęcone wcześniej sztandary Dyrektorowi Okręgowemu płk. Andrzejowi Majewskiemu, Przewodniczącemu Zarządu Głównego NSZZ F i PW Bronisławowi Ogonek - Obierzyńskiemu oraz Przewodniczącemu Międzyzakładowej Organizacji NSZZ F i PW w Opolu Czesławowi Tuła. Podczas uroczystości na rynku zostały wręczone odznaki honorowe „Za zasługi dla województwa opolskiego”, odznaki resortowe „Za zasługi w pracy penitencjarnej”, a także nadano honorowe członkostwo NSZZ F i PW ks. prałatowi Tadeuszowi Słockiemu. Udekorowano również złotymi i srebrnymi odznakami związkowymi zasłużonych funkcjonariuszy i zaproszonych gości oraz wręczono listy pochwalne. Po zakończeniu części oficjalnej odbył się poczęstunek, na którym zaproszeni goście mieli okazję spróbować więziennej grochówki i bigosu.

Idea nadania sztandaru NSZZ F i PW miała swoje początki przeszło rok wcześniej, kiedy to Zarząd Główny miał w planach poświęcenie swojego sztandaru w Katedrze Praskiej przez arbp Głódzia, który miał bardzo dobre kontakty ze światem związkowym. Niestety po przejściu arcybiskupa do Gdańska plany poświęcenia sztandaru w Warszawie musiały ulec korektom. We wrześniu 2007 roku na posiedzeniu Zarządu Głównego w Olszаницy Przewodniczący Międzyzakładowej Organizacji NSZZ F i PW w Opolu Czesław Tuła zaproponował aby poświęcenie sztandaru Zarządu Głównego odbyło się na Opolszczyźnie, gdyż podobne przedsięwzięcie planują Dyrektor Okręgowy OISW w Opolu i związkowcy z tego okręgu. Związkowcy z opolskiego Okręgu od wielu już lat nosili się z zamiarem by przysporzyć związkowi sztandar. Wieloletni członek związku (obecnie Wiceprzewodniczący Międzyzakładowej Organizacji i Przewodniczący terenowej Organizacji NSZZ F i PW Ryszard Becella) już pod koniec lat dziewięćdziesiątych wspominał o potrzebie przysporzenia związkowym sztandaru. Po latach drażenia tej myśli spotkał się z akceptacją związkowych przełożonych i funkcjonariuszy członków związku. Wystosowano stosowne pisma do Terenowych Organizacji NSZZ F i PW Opolszczyzny i innych organizacji związkowych z zapytaniem czy nie byłiby skłonni mieć swojego udziału w „sztandarowej” inicjatywie. Na apel związkowców odpowiedzieli związkowcy NSZZ Solidarność Śląska Opolskiego, później Związkowcy Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Zarządy Terenowe NSZZ F i PW, prywatni darczyńcy, funkcjonariusze SW oraz ludzie świata nauki, polityki i duchowieństwo. Przedstawiciela każdego z darczyńców oraz ich samych można było zobaczyć jak wbijają symboliczny gwóźdź w drzewce sztandaru. Przy okazji szukania wsparcia wśród grona polityków w pamięci Czesława Tuły pozostaną szczególnie rozmowy z przedstawicielem Mniejszości Niemieckiej, który okazywał ogromne zainteresowanie systemem polskiego więziennictwa, formami zarządzania, pracą penitencjarną oraz problemami z jakimi boryka się na co dzień nasza służba.

WSPÓLNA PUBLIKACJA

Drugim ważnym dla Służby Więziennej wydarzeniem październikowych dni była prezentacja wspólnej publikacji naukowej zaprezentowanej podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej związanej z obchodami 90 - lecia polskiego więziennictwa. Współpraca ludzi nauki ze służbą więzienną ma długą tradycję. w Związku ze zbliżającym się 90 leciem polskiego więziennictwa Uniwersytet Opolski wystąpił z inicjatywą przyłączenia się Służby Więziennej do wydania naukowej pozycji książkowej. Z uwagi na to, że Służba Więzienna nie mogła partycypować w kosztach przedsięwzięcia inicjatywę tą przejęły Związki Zawodowe. Kierownik Penitencjarny AŚ w Opolu dr. Andrzej Kurek zaproponował aby Międzyzakładowa Organizacja NSZZ F i PW podjęła się negocjacji z Zarządem Głównym o przyłączeniu się do tego przedsięwzięcia. Pierwsze starania nie przyniosły oczekiwanych efektów, nie było pełnej akceptacji. Dopiero po intensywnych zabiegach związkowych działaczy z

Opolszczyzny Zarząd Główny dał się przekonać i kolejne kroki pilotował już Czesław Tuła. Na licznych spotkaniach roboczych z prof. Jasińskim oraz z dr. Widelakiem ustalano działania mające na celu sfinalizowanie wydawnictwa. NSZZ F i PW podpisał umowę, dzięki której przez następny rok jest właścicielem matrycy wydania Jubileuszowej publikacji. Uniwersytet Opolski czyni starania aby książka ta trafiła do możliwie szerokiego grona czytelników. CZSW zakupił 200 egzemplarzy i na pewno każda jednostka penitencjarna w Polsce będzie mieć w swoich zbiorach choć wolumin. Publikację otrzymają również wszystkie znaczące biblioteki w kraju, zwłaszcza uniwersyteckie. Planowane jest również udostępnienie tej książki w formie elektronicznej, ab przyszłe pokolenia studentów zgłębiających wiedzę o resocjalizacji mieli możliwość dostępu do treści publikacji. Książka ta jest zbiorem wszystkich dostępnych dotychczas opracowań dotyczących resocjalizacji, zawiera również spis publikowanych prac doktoranckich i habilitacyjnych o tematyce więziennictwa. Na uwagę zasługuje fakt, że autorami jej są naukowcy i praktycy. Swój wkład w merytoryczną wartość treści wnieśli funkcjonariusze, będący w służbie czynnej jak i pozostający na zaopatrzeniu emerytalnym.

DUCH

Konferencja naukowa zbiegła się w czasie z rocznicą czterdziestolecia kapłaństwa ks. prałata Tadeusza Słockiego i jego 25 lecie posługi kapłańskiej jako kapelana w jednostkach penitencjarnych. Uczestnicy konferencji mieli okazję obejrzeć wystawę o kaplicach w zakładach karnych i aresztach śledczych Opolszczyzny a także o działalności i życiu księdza prałata Słockiego. Wystawa dostępna była na terenie Uniwersytetu Opolskiego. Podobnej treści wystawę wyeksponowano w parafii św. Michała w Opolu – macierzystej parafii księdza Słockiego. Uroczystości nie ograniczały się do zamkniętego grona ludzi nauki i służby więziennej. W dniu poprzedzającym uroczystość oraz w następnych lokalna społeczność miała okazję zapoznać się z problematyką więziennictwa dzięki audycjom realizowanym przez oddział Telewizji Polskiej w Opolu. W programie Leszka Myczko „Wszysto jasne” uczestniczyli wiceminister Marian Cichosz oraz Dyrektor Generalny służby więziennej. Telewizja Puls natomiast wyemitowała audycję z udziałem księdza prałata Słockiego, w której to omawiano problematykę więziennictwa polskiego i przybliżono widzom szczegóły dotyczące październikowego święta i symboliki sztandaru. Przez wieki pod jednym sztandarem szły do boju pułki i legiony. Sztandar od zawsze był symbolem jedności, dumy i honoru. Nadszedł więc czas, aby formacja która w swoich szeregach skupia wielu wartościowych ludzi otrzymała swój symbol – sztandar, który będzie ich reprezentował, podnosił prestiż i motywował do jeszcze większych poświęceń.

Dariusz A. Kantor